

іходить 1. кожного місяця
ерія В, ч. 6. Листопад 1948
ue C, Nr. 6 — November 1948



MOLODE ZYTTIA / YOUNG LIFE

The Monthly Magazine
for Ukrainian Boy and Girl Scouts



Молоде Життя

Журнал Пластового Юнацтва



ПАСТОВИЙ МУЗЕЙ
Київський

КОЛИ ЗДІЙМЕТЬСЯ ВИХОР . . .

В Листопадові Роковини

То часом в день осені криваво-золотої, коли проходите лісовими дорогами, битими шляхами чи вулицями міста, здійметься раптово звідкілсь щалений вихор, закрутить сонячним промінням, курьюкою і листям, і понесе їх скаженим крутіжем безвісти, вдалеч нівезді.

І ви забувате, те, про що думали в цю хвилину, куди й із чим квапилися — вісі ваші турботи щеденні, всі сприя й брудки. Вихор отої щалений порве за собою і вас, і ваше серце, і ваши думи. І, на чи бласківкою осінні, погадає, що та було колись і не раз у минулому, що буде так і в майбутньому. Що здійметься знову вихор і кине нас широкими степовими дорогами нашої Батьківщини — руйнувати, творити, змагатися. І не буде сили відмагатися, холодним роздумом зважувати: чому й куди? . . .

І моя заворожені, вертася в тісні провулки й сутки нашої дійності, в сумирні будні життєвої глуши, в іх мizerну сутиня та турботливості. І трикохни, неспокій шукаке відповіді на гостре пекуче питання: звідки ми, хто ми, що випало нам на долю? В чому найближчі зміст, найглибша суть українства, наших порівнів, наших змагань.

Сотки книжок перелистоуете, безліч статей прочитуєте, дрібно записану книгу свого життєвого досліду проходите, щоб неспокій свій, трикохни свою заспокоїти, що отеasmae, недовідоме слово Україна повнотою налялося, усіми барвами життя живого, велич і сили зайнілося.

З незграбного криниці давнинного учерешта. З могил і курганів і городищ, що про шляхи, життя й походи наших пращурув, предків прадавніх говорять. Із зламків дрібних їх знайділ, посуди й покраса вичаровуєте давніо давнину українського роду й люду, свій зв'язок із нею заєднуєте, свою вагу «в колі вольних народів» стверджуєте. Багато ж бо тисячеліття життя за нами.

То знову устас перед вами в усій суворій і вічній красі своїй слава книжкою Руслан-України. Походи Олега і Святослава.

Державотворчість Володимира і Ярослава — володарів, що не в жебруці й не в невідомій землі володали, але в руській «яже в'дома і слышана есть всѣми конци землі». І вчвачається вам гомій Гігоревого походу — руської сили, що

род збираються, про воїнів, що в Невір-землю допрошуються: сипнути стрілами, як грим з небу, блиснути шаблями, як сонце в хмарі . . .

Славу оту «прикладом славних і величних Русов» здобути, «не тільки в часті світа європейського приснославну, но і в отиегах за Морем Чорним странах азиатицких доволю народам тамошнім відомую», звідчену потому татарською смуткою, віднаго зниву універсалії Великого Гетьмана, що закликав до «мужества», «братью молодців славного войска Запорожского». І вона живе через Козаччину й Гетьманщину, в «палацех думах» Мазепи, що «през шаблі кликає добувати свою правду. Орлика і всіх тих сильних лицарів наших, що за «Віру й Батьківщину», за Україну ставали... Що спрацюю Й і будущі Йі го-ріла, душу трикохни...»

І в хроніках, літописах козацьких, в «євангелії покозацької України» — «Історії Русов», в пам'ятках української величі, мистецтва й духової творчості шукаєте сьогодні гомону тієї слави, того, що горіло вічним подум'ям у кроях і сердях людей України, що спалахнуло потому у вогненному слові Шевченка. Того, що, як ніхто другий до нього й по ньому, трикохнів тим «Хто ми, чи сини, ким, за закутки, того, що найбільш боїться, щоб України злі люди не приспали в огні і не збудили Й окраденою».

І візнате тоді, що треба було аж вогні його слова, що обта «слава України» — стала оживати, вивчати в творчості української духовної культури, у віцуваних української Касандри — Лесі Українки, в ідеях і починах Кониського, «Тарасівця», Міхновського, Липинського, Донцова... Щоб понівечені, покалчені довговікові злідніми неволі українська духовість стала видужувати, кріпніти, рости.

І, перелистоуючи літопис великих років української революції — часу, коли здіймалася бура над українською землею — вам вважатимуть постаниби не скъяточні, ніби виведені із глибин минулого. Постати крівневих людей, що юміли: хотіти, боротися, любити, не-навидіти і вімати. Що глібоко відчули зовкрові українського роду й духової і спосіб смертю дали Ім найкращий вивіт і поганідження. Що в серпні свої і в думах лелія «Україну, як земля завишири» і як небо завишиши, що, як Андрій із Стефанівських «Синів» підіймав шаблею груду землі і казали: «Оде Україна, а тут — справляли шаблею у груди — отут-Й кров» . . .

І зображене, доловите, що не викреслили вже тіо з сердя Українців, що не вбили нікій чужий доктрини й вір! Що це речі, як писав хтось, «безмерні».

І коли на золотих дорогах приїденної осені нашої здійметься знову щалений вихор і порве наші думи і серце до боротьби і змагання за правду і славу нашу, то не розсиплять вони назамай й безвісти, як оте проміння сонячне, курьюкою і листя, і не здолає їх, не перенімеже степове розділля повне чару і розкоші і принад. Потерє «общир» сухого океану» знайдуть вони за прикладом славних русичів свій шлях туди, де Юр зринає над городом Льва, де «в небі символом яскравим і вогнистим» палає хрест накреслений над Містом!

Богдан Країв, ЛЧ.

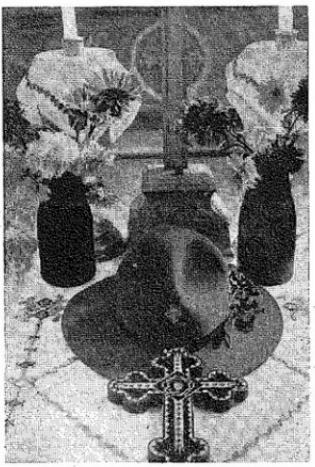
На титульний сторінні:

«Цвіт України і краса ...»

Пластунки-юначки біля шатра

Фото: З. Еліб

On the title-page
"Flower of Ukraine and Beauty"



Моминки по Покійних членах
Загону пп. сен. «Червона Калина»
Mourning Evenings of Ukrainian Old-Scouts
"Czervona Kalyna"

йшла шломом Дону іспити, що на заході своїми заливними полками гори угорські піднімала, замикаючи ворота Дунаю. І дзвінкою колядкою бреніть отої гомій почеве довгі вікі-століття, почеве безпросніття селянської неволі й по сьогодні. Колядкою про молодців, що золоті човни і срібні веселки кують, на Царго-



Незабутній Добродій Українського Пласту Митрополит Андрей граф Шептицький
серед українських новаків у Підлітому 1939 року
Unforgetable Benefactor of Ukrainian Scouts Arch Bishop Abby Szeptyckyj Andrej,
between Ukrainian Wolf-Cubs in Pidlute 1939

Може так буде краще

(Лист з Англії)

одногдін субота — один із моїх «вільних». А може радше один із моїх «днів», бо він звичайно теж займає, але має зовсім відмінну програму під назвою «фабричних».

Із згадкою в моєму пляні субота призначена на відповідь Вам, мої Пластові із «континенту». Та що ж. Я дійсно усвідомила собі, скільки спріав попагодити, то у висліді постала у думка: припинити розмову листування з Вами взагалі, бо це «люксус», який ми пластуни на «островах» не пособи позволяти. Причина. Наша ова дійсності тут така «вбога», що вільний час здається треба буде грати для неї.

Із таки у рядках Ваших листів, ще «між рядками», є такі місця, які поносять мене у тому, що наше листування не має тільки об'єктивного, відчлененого характеру; що може мені біз віткістю, а Вам від мене також «хогось» букаутвати. То ж я рішилася на таке: ішти до мене дальше, якщо відчуваю до того охоту і потребу, а я буду відповідати спільним листом університетам «Молодого Життя», їхнім заощадити багато часу, а теми, порушуємо, напевно цікавлять ціле пластове оточення (справи більшого характеру — очевидно — що на індивідуальну відповідь). А Ізраїль, крім приватних листів сприяє, теж Ваші заваги, описи, спогади тим подіям загальні теми до речі нашого «Молодого Життя», щоб «чимок ми всі — хоч розкішні по світі могли вести спільні гуцулки в постійному дуковому зв'язку. ? — Може так буде краче ...

* * *

то кінчиться і залишаються тільки дії з таборів, мандрівок. Ще до того стаційних будинків кружтає гурти із досить недбало — що правда — ювіанами, наплечниками. Вулицями о часі пройде скоро вантажне авто вики крик, що має означати спів, а звуку, що на ньому крім клуніків, є, столів ще людські істоти в скавтингових одястроях.

Що приносить мені Ваші описи, їхні відзначки із цьогорічних та, які я Вам на цьому місці цирою. Порівнюючи описи таборування уніх скавтів звернула я увагу на справу, яку хотіла б із Вами обговорити. Ви її відчуваєте, але добре буде мою думку — її ясно усвідомити й нити наші погляди на неї.

І пишеть мені у своїх листах про сучасне пластування, але згадуєте працю в Рідному Краю; знаходжуся на «Соколі», Карпати, мандри по ні, згадки про чудову Чернігівщину та ін. Я з радістю бачу, що наше твоє живе дорогими спогадами та ім'яни. Дехто своїми, а більшість зе їх вже з уст очевидців, чи то чи и в описах та іншій літературі. З спогадів її описів твориться у Вас інна про пройдені шляхів Пластового і збиратиметься у Вас відомості про те. Україні.

Із у Ваших листах з спогадів із гаражем Рідний Край, то в описах Ваших лів-рөвесників-чужинців я в більшій мірі на пляни — мрії на майбутнє. Це два різні моменти переживань, єні самі надають змісту цілій праці.

У зустрічі з чужими людьмів, в чужих країнах Ви робите порівняння між тим, що бачите тут на чужині, а тим, що передали Вам про нашу любу Батьківщину Батьки чи друзі-пластуни. Після розмови з декількома з нашої пластової братні могла я замітити, що вони здивовані життям чужих скавтівських гуртків. Наші пластуни застали там інший «дуже», чим у Пласту. І не знають самі, чи мають бути розчаровані чужкою чи своєю організацією. В кожному випадку не можуть «себе найти», не вміючи вияснити деяких проявів як то: питання, курення, придеркування порядку, відношення до старшини, дисципліни, — у нас і в інших. І не знають, чи становлення тих справа нашими вимогами — це наша сила, чи наша слабість, чи це поступ, чи заскорузливість. А по мосму — це тільки непозоріння, яке треба з'ясувати. Во що «сумнів» непотрібно нашу Братні поспілобло та непотрібно вносити баламутство.

З Ваших уст паде тепер іноді (і скажала б я досить «легко») фраза: «даліша мандрівка до Великої Мети». А в тій мандрівці, Мої Дорогі, не так, що й легко мандрівувати. Буває, що дехто шукає помочі у «інших», які цьому й самі не раз дивуються. Вони знають цілі своєї мандрівки; у них бо теж своя «Велика Мета».

І я Вас спитаю: чи в наших мандрах цілях наші можуть бути тогожні з цілями «інших», чи хоча б рівнобіжні. Ні. Во Мета хоча б була така сама, не буде вона ніколи тією самою.

У свідомості кожного основника організації скавтового типу, від Ві-ІІ почавши, — була ясно визначена ціль: підготувати юношество покоління молоді до того, щоб воно в даний час прinesло своїм батьківщині якнайбільше користі. Навіть взоруватися безkritично, чи їз-

Леся Хр., ЛМ

Листопадова ніч

Була ніч. Львів затих,
Гордий Замок дрімав,
Юр задумався в тузд осінній,
А з дерев золотих
дрібний лист опадав
і стелився з дощем по камінні.

Та нарада темну ніч,
як замовило все
і до сину все хилилось втомлене —
яка ж дивна це річ! —
вітер голос несе,
голос чистий, ясний і сталевий:

— «Встань! Доволі вже сину,
туті «бою, кайдан!

Встань, що був ти віками закутий!

Глинь на землю свою,

де лютує тиран!

Визволейся, народе могутній!

I народ це почув,
і що тільки жило
ні скотіло карантин в неволі!
Кожен смію метнувсь
розврати ярмо,
щоб летіти до сонця, до волі!

A як ранок прийшов
і настав листопад,
то не було вже ворога в місті.
І своях хоругов,
свій державний був лад —
в Юрі дзвони співали сріблісти . . .

увагою, на других можна б тільки тоді, якщо б вони находилися в такім самім, чи дуже подібним положенні як ми.

І саме те, різне від чужинецького, інше положення змушує нас шукати теж за «спогадами» — за знанням наших минулых днів. Англієць чи чужинець дістає доволі подібного знання у своїй школі, під час свого виховання, і тому більше проявляється на зовні момент



Голова ГПС скавтмастер Д-р Атана Фіголь (посередині) виходить на зустріч з українськими пластунами з Австрії

President of Ukrainian Scouts Association Dr. A. Figol
on the Meeting with Ukrainian Scouts from Austria.

Із Пластового Світу

I в Канаді збирають старий папір. — про рівних двох скавтів із 32, відділу в Отві (Канада) разом з п'ятьма членами скавтського Комітету при тому відділі заштували збірку старого паперу і пролія його за 330 канадських доларів. ц. і. гроші скавти відбули мандриків ту бусами до Рочестер у США.

Мандриків квебекських скавтів. — юніх членів Католицької Скавтської Управи в Квебеку відвідали цього літа троє Гайті, Порторіко, Кубу та Ямай-

лянування. Для нас самого плянування було з бамала. Нам треба всіми собами старатися набути знання нашого рідного минулого, бо його не дастиме чужина, чужа школа і чуже оточення. Тому не тікайте, Друзі, від спогадів, ажіть, хай розкажуть Вам старіші узі. Спогади це не слабість. Це — поміч, іла, це — компас потрібний в пластовій індібрі. Знання минулого України — недавніх і давніх часів — і порівняння нашим сучасним положенням і положенням чужинців налево з'ясує Вам, що «дуги» скавських організацій чуяніць інші, ніж в нащому Пласті. Ви зрозумієте, що на ші вимоги єдино правильні для нас, і хоч вони «твердині», як чужинецькі, то пам'ятайте, що наші віддання куди ж більші і тяжкі за ті, ох я має виконати не один скавт-чунець.

Тому, якщо тільки маєт змогу, зробте «запас спогадів» на дорозі, бо щораз мильше цей «артікул» буде для Вас рідсті.

Минулого тижня у зустрічі з більш ям 20 новаками (8—13 років) тільки двоє міло сказати щось про свою Батьківщину. Але за це усі уміли мені докладно представити ворогування між «ганичевими» і «корінненими» чи «гайдальними». Вони усі в чужій школі і гільзі «братьчиків» і «сестричок» (якщо такі відсутні) будуть розказувати ім про ... рідний край — такий веселій, рідний край — такий сумний... «и чуячі вони саме вірш Чупринки).

Так, Мої Друзі, узгідили ми погляд: «дорозі» нам треба не тільки сніжних плянів на будуще, але еже будуючих спогадів, знання рідного минулого. Вони щойно ададуть цим нашим плянам певний варіант. Крім того наше внутрішнє сердечне відношення до них буде само провірюю, чи наприклад наші мандриків праильний: чи наша пластова лілед має ще ути переплетені тризубом, чи ні. Як Ви умаете?

* * *

Хотіла б торкнутися ще теми, яку орущуте з в'язку з «Інтернешенел Скавт Релік» в Міттенвельді, а саме пропаганда між чужинцями, але про другий разом, бо мені час на мою збірку.

Скоб!

Ским. Цьопа Паліїв



В боротьбі за ідеї Свободи

Тридцятиліття латвійського скавтського руху

Колишнім латвійського руху було не місто, а село як основниками цього руху були не суспільні діячі, але молодь.

Прекрасну ідею скавтингу прийняла сама молодь без спонукання старших і вже в 1917 році постали в Латвії перші скавтські гуртки. Створилися такі гуртки водночас у трьох різних округах Латвії. В той же час постали заїзди скавтської організації і в Ризі. До скавтського руху приєдналися скоро відомі латвійські суспільні діячі і педагоги.

Формальним днем заснування латвійської організації скавтів визнано дату 2 вересня 1918 року, коли то засновано перший скавтський відділ під проводом проф. В. Мальдоніса.

У 1919 році, під час першої большевицької окупації Латвії, скавти мусили працювати в підпіллі і щою після визволення своєї батьківщини почалася нормальна скавтська праця.

Два роки пізніше затверджену латвійський скавтський закон, обрано Центральний Прovid; і тоді ж — 1921 році — латвійська скавтська організація стала членом Міжнародного Скавтського Бюро. Президентом Організації Латвійських Скавтів обрано ген. Карла Гопперса. В цьому ж році відбулося в Латвії перше Міжнародне Джемборі, в якому взяло участь 1700 латвійських і 345 чужинецьких скавтів із 11 держав. Подібні зустрічі відбулися в Латвії ще в рр. 1934 і 1938.

В роки самостійності Латвії почесніми президентами латвійської організації скавтів були всі чотирі президенти Латвії: Яніс Пакстес, Густав Земгалс, Альбертс Рвеціс і Карліс Ульманіс.

Профідником латвійських скавтів був усьє час від 1921 до 1940 ген. Карл Гопперс, із його тід час другої окупації Латвії большевики ув'язнили і по звісках закатали.

Під кінець 1938 року в Латвії працювало 205 скавтських з'єднань із 8114 членами, в тому 1639 вовченят, 4188 юнаць, 1399 роверсів і 1888 провідників.

З приходом большевиків до Латвії совєтська влада зліквидувала Центральні



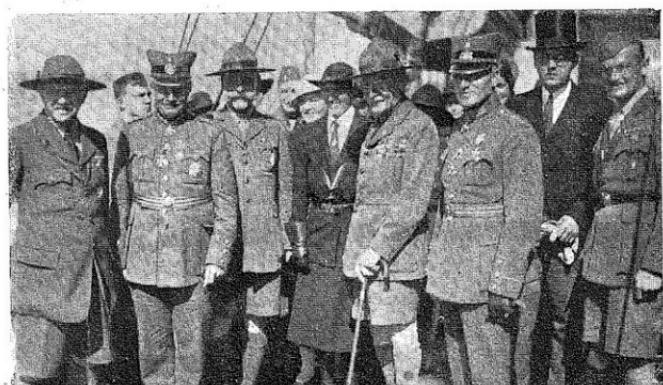
Приренесення латвійських «Вовчеників»
The Promise of Latvian Wolf-Cubs

ну Організацію Латвійських Скавтів і скавти пішли в підпілля. Багато з них подалося на еміграцію, де почалася скавтська праця в таких країнах, як: Німеччина, Бельгія і Швейцарія. В нових еміграційних умовах образо новий провід її опрацювано напрямі роботи латвійських скавтів на еміграції. Профідником латвійських скавтів у Німеччині є проф. Едгардс Дундардорф.

В Анбаху в дніх 17—20. квітня ц. р. відбувається з'їзд провідників латвійських скавтських з'єднань. Метою з'їзду було відзначити 30-ліття латвійського скавтського руху, що високо пеє прapor боротьби за ідеї свободи.

ПИШТИ
ТИЛЬКИ НА ПЛАСТОВИХ
ЛІСТИВКАХ!

Набувати і замовляти
у Висилковій Станції Кооп. «Пласт»
Авгсбург, Сомме-Касернє 1.



Відвідини Бі-Пі і його Дружини в Латвії 1933 р.

Фото: Озольє

The Visit of B. P. and his Wife in Latvia (1933)

Відділ скавтів ДП при МСБ

DP DIVISION AT BSIB

Все більший зрост скавтового руху на терені таборів ДП у рр. 1945–46 мусив укінці звернути на себе увагу міжнародних скавтових чинників. Зимою 1946/47 року відійде скавтів відділ на терені американської окупованої смуги Німеччини Mr. K. 161 з організації Вой-Скавтс оф Амеріка і весною 1947 відійде Mr. Вільсон, Директор Міжнародного Скавтного Бюро в Лондоні, скавтів організації на терені Австрії. У висиді при відійдені скавтів ДП мали зможуть участь підліти у Джемборі в Мусоні (Франція 1947 р.). В склад цієї делегації винесли теж і українські пластуни з британської та американської окупованих смуг Німеччини. Цього самого року на терені міжнародного скавтингу винесено дуже важливу постанову, що управляючою національними скавтівськими організаціями запротерни осіб (ДП) до Міжнародного Скавтного Бюро в Лондоні. А саме, по закінченні Джемборі, в серпні 1947 року виширено на XI. Міжнародний Скавтів Конференції в Шато Росін (Франція) створити т.зв. Відділ ДП-скавтів при Міжнародному Скавтному Бюро. Ця постанова, хоч і неоднозначна з призначенням в поїздах прапор окремим скавтингом організації ДП, все ж таки дозволила брати участь у всіх важливіших працях і виступах на терені міжнародного скавтингу. На появі членство в сучасній політичній ситуації не дозволяють статути Міжнародного Скавтного Бюро, де сказано, що тільки державні скавтські організації, і тільки по одному з кожної держави, можуть бути якого повноважними «членами».

Щоб це більше затвердити співпрацю між ДП і окремими скавтівськими організаціями ДП, Інт. Бюро домовилось з централою ІРО в Женеві в справі діяльності представника ДП на терені таборів ІРО. Згаданий представник має право опікуватися скавтівськими організаціями ДП. В умові між ІРО і ДП сказано між іншими, що ІРО толеруватиме на терені своєї

діяльністю тільки організації, визнані Інтернаціональним Бюром.

Відповідником ДП для справ скавтів ДП іменовано Mr. R. Monnet. Він уже літом 1947 очолював Р. Моннета. Він при належать скавтів асоціації таих національностей: білоруси, естонці, латвиці, листовці, поляки, росіяни, словенці, українці та югослави. Покищо не з'ясована справа скавтів мадярських і чеських.

Важливі завдання представника ДП при ІРО такі:

Зв'язок між ДП-скавтами, Міжнародним Скавтів Бюром та іншими національними скавтівськими організаціями.

Винесені скавтів у віці від 8–18 років і творення нових з'єднань по таборах ДП.

Винесені скавтерів, щоб допомогти їм відійти штандартіні скавтерські курси в Гельсліпарту в Англії.

Перестереждання виховних цілей і напрямків, щоб дати гарантію, що цілі, методи та основні принципи скавтингу будуть здійснювані; зокрема діяння, щоб на терені скавтівських організацій не було політичної пропаганди, щоб жінки не робили пріоритетністю і расовими різницями між членами окремих національностей і щоб скавти були лояльними супроти вслашного піорівізму і толерантніми супроти чужих віровізнань. Представник ДП має дбати також, щоб членство у скавтівських з'єднаннях було завжди добровільне і щоб там само добровільно буди прийняті принципи скавтингу.

Допомога організовувати відпочинок для молоді (улаштування літніх відпочинкових осел).

Допомога в таборуванні і фізичному вихованні.

Шілдерхування скавтового братерства і вдерхування тісного з'єднання з іншими скавтівськими організаціями.

Поміч під час переселення, щоб допо-



Бі-П із Mr. J. C. Вільсоном, сьогоднішнім Директором ДП під час V. Джемборі

**B.-P. with Mr. J. S. Wilson
(The Fifth Jamboree; Holland 1937)**

моти скавтам, які виїжджають, наладити скоро свою дальшу скавтую працю. В реалізації завдань представників ДП при ІРО допомагає Едвінзорський Комітті, Дорадчий Комітет, що його творить, команданти скавтів окремих національностей. Команди із цих команданти пред-ставників IB.

Відділ ДП-скавтів, а в дальшому Дорадчий Комітет, може тільки так довго займатися окремими скавтами, поки вони є в ДП. З хвилиною, коли вони виходять з-під опіків ІРО і перебіжджують до інших країн, вони переходять вплив під опіку своїх національних скавтівських комітетів, що іх функцію у нас виконують Уповноваженні ГПС.

Дорадчий Комітет, який діє тільки від травня ц. р., не міг ще належно налаштувати своє діяльності. Все ж таки він добився чимало успіхів, згадати б допомогу організаційні, поміч у харахах від ІРО для таборів, дарові переїзді тощо.

Зокрема організація Міжнародної Зустрічі Скавтівських Гуртків у Кассель-Веллероді допомогла багато для обопільного пізання і скавтого вишколи.

Дуже складна є ситуація скавта, який переселився до чужої країни, хоче дальше займатися скавтовою роботою. Чужі держави не дозволяють здійснити на існування самостійних скавтівських асоціацій інших національностей на їх території. Знайти скавт, перебіжджуючи на територію іншої держави, мусить або стати членом національної скавтової організації даної держави, або — формально — перестати бути скавтом. Все ж таки окремі держави, як ради скавтівських організацій даних держав дозволяють на існування окремих національних гуртків і курейлів. Для поглишення праці можуть засновуватися навіть національні скавтівські комітети (наприклад Уповноважений ГПС), які стають зв'язковими між такими національними скавтівськими гуртками чи куренями і національною скавтовою організацією даної держави. Тут треба сказати, що в різних державах про справу різно розглядають, а тому українські пластуни мусить завжди діяти згідно з конкретичними інструкціями ГПС. — ОР.



Додавчий Комітет Ріддлу ДП-скавтів при Міжнародному Скавтому Бюро

Advisory Committee of DP-Division at BSIB

(From left to right: ***, Mr. Voldemars Klestniex, Latvian Chief Scouter; Mr. Dr. Vytautas Czepas, Lithuanian Chief Scouter; Mr. J. R. Monnet, Senior Representative of BSIB; Mr. Jaro Hladky, Ukrainian Chief Scouter; Mr. Herbert Michelson, Estonian Chief Scouter.)

Умандрівок по рідному Краю

Кам'янець - стара українська фортеця

Швидко проминули хлоп'ячі роки, за яких ми із своїм любим учителем побували у величній столиці нашій — Золотохрому Києві, у його братові — Чернігові, оглядуючи пам'ятки невимірюючої слави України, вільної, щасливової й видомої в колі могутніх європейських держав.

Наша жадоба пізнавати Рідний Край, його пам'ятки не власала. Одного разу після життя, зустрівшись в рідному селі із старими друзьми, ми стали згадувати наші подорожі, усе бачене тоді й тепер.

— А чи не сором нам, подолякам, хлопці! — раптом сказав один із нас, — що ми ще й досі не бачили нашого сонця — столиці Поділля — Кам'янця Подільського?

— Так, так! — загомонили ми всі разом, — використаймо нагоду, що ми разом і відвідаймо нашу славетну фортецю! Пойдемо, як колись Ізидри до Кисиця.

Добрям звичас, що його принципив на місці незабутній керівник наших перших екскурсій, вирішили ми зустрітися до подорожі і заздалегідь прочитати дещо з історії міста, добути його план, написати маршрут тощо.

Кам'янець Подільський згадується вже в XII ст. Тоді він належав до славетного галицького князівства, після занепаду якого опинився під Литвою. У другій половині XIV ст. князь Коріятович побудували в ньому знамениту фортецю, розбудовану XV—XVI сторіччях. По смерті литовського князя Вітовта Кам'янець Подільський перейшов до

поліків. Наприкінці ж XVIII ст., після «поділів» Польщі, опинився він під владою «матушкі-паріції» Катерини II, — цього златого ворога України. Кам'янецьку фортецю скасовано за Олександра I 1809 р., обернувши її на склад, як іменувавши Кам'янець губерніальним містом. Він давнини залишився в ньому дуже багато пам'яток.

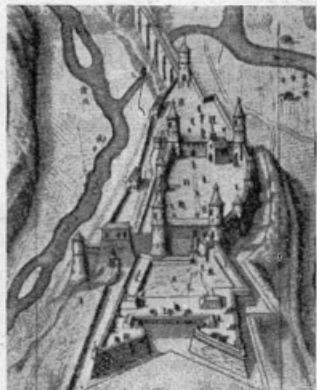
Кам'янець, положений далеко на за-



Герб Поділля і Кам'янця
(Із книжки П. Павловича «Поділля»)
The weapon of Podolia and Kamyanets

хіл від Києва межує з Галиччиною. Неопаділк звідси Васарібія.

Поділляється на три частини: новий плян, старе місто, що його майже колом обливна річка Смотрич, і стара фортеця замок.



Кам'янець на чигалійській гравюрі
(Рим 1687 р.)
(Із книжки В. Січинського «Чужинці про Україну»)

The town Kamyanets Podilskyj (Rom 1687)

Щодо старовини в «новому пляні» (новому місту) не находимо нічого цікавого. Це місто звичайній нового європейського типу. Варто згадати хіба, що за часів царя тут була вулиця: Перша Моськовська, Друга Моськовська, Третя Моськовська. Так без смаку, навіть просто без глазуд, росіянин накидає свою московщину цьому старому українському містові.

«Новий плян» сполучений із старим містом «новим» мостом, кам'яні підпорами якого на багато метрів височать над Смотричем.

Цілком інший вигляд має стара місто. Тут бо залишилося багато пам'яток славної давнини. Старе місто оточували колись земляні укріплення з мурами XVI ст. З них збереглася знамените «Руська брама». Її 4 вежі, з яких вежа Стефана Баторія ще й досі вражася своєю міцю. З інших будівель залишилася низка церков і костелів XIV—XVII вв. Особливо цікавий кафедральний костел із способо прибудовою — мозаїмдянським минаретом. Історія його така: р. 1672 Гетьман Петро Дорошенко, разом із своїм союзником турецьким султаном Мухаммедом IV, воювали проти Польщі й обложили Кам'янець, що вважався 'за одну з найміцніших твердинь свого часу. Кам'янець не витримав облоги і за кілька тижнів піддався Дорошенкові й сultанові. За угодою того ж 1672 року польський король Михайло Вишневецький (син Яреми) відступив туркам Поділля. Опинившись у Кам'янці, турки обрушили кафедральний костел на мечеть і прибудували минарет. Після того, як турки залишили Поділля з Кам'янець, на півніцці,



Кам'янець. Подільський: Старе передмістя і залишки укріплень
(Із книжки П. Павловича «Поділля»)

Kamyanets: The old suburb with the remainders of the fortress



Водонад під Турецьким мостом
(Із книжки П. Павловича «Поділля»)

Kamyanets:
Cascade below the Turkish bridge

що увінчував мінарет, поставлено пос-
татій Божої матері.

Цікавий і тринітарський костел, стіни
якого обшані кайданами. Отці трині-
тарі своїм завданням обрали бути зби-
ранням гречеської, щоб викорувати з та-
тарської і турецької неволі бранці, які
вертаючися додому, вішали свої невол-
инські кайдани на стіни костелу.

Привертає увагу і старовинна будова
ратуші. Крім того в місті є чимало при-
ватних будинків у ренесансовому і ба-
роковому стилях.

Є тут й історично-археологічний му-
зей, що його заснував свого часу проф.
С. Сіцинський. У музеї велики збірки з
археології, мистецтва, етнографії Поділ-
ля та історії самого Кам'янця.

Оглянувшись все цікаве у старому місті,
примусюмо до фортеці, розташованої на
виокремлені скелі. Фортеця з містом сполуча-
ється «Турецький» міст, названий так, бо
їого збудували турки за свого панування
в Кам'янці. Це справжнє диво архи-
тектурного мистецтва, міст бо уявлює со-
бовоє сундульце цегляну стіну, винуле ско-
ро пробрленою отвір, що ним протикають вог-
ди Смотрича. З другого боку мосту не-
величка гrotta з колонами. Серед ста-
рюдництв відрежується переказ, що саме тут
позвабили турки віку нещасливого сина
великого Богдана — Юрія Хмель-
ницького, «хнізя Сарматів».

Міст не потребує будь-якого ремонту
і стоїть уже більше як 250 років. Тільки
верхню частину — проїзд зроблено но-
вімісними часами дещо ширшим, аніж він
був за турків.

У цілому фортеця добре збереглася,
хоч російни і тут дещо зруйнували, при-
кладом, фортечну браму, увінчану короною
королівською короною, пропам'яту дощуку з
латинськими написами, тощо.

Фортеці вже різної архітектури (се-
ред них є й турецькі) красномовно съ-
чати за велич та силу кам'яницької кам'я-
нецької твердині. Збереглася легенда,
що коли р. 1621 турецький султан підій-
шов з військом до Кам'янця, то — поба-

чиши його — запістав місцевих людей:
«Хто так міцно укріпив могутній Кам'я-
нець?» — «Бог це зробив» — відповіли
люди. — «То нехай Бог його і здобуває!»
— сказав султан і відійшов від міста.

Унизу під фортецею передмістя
Кам'янця Карвасари — назва, що на-
гадує часи турецького панування (Кар-
васари — перекручене «караван-сарай»
— заїзд, заїзджий двір). Інші назви пе-
редмістя у Кам'янці теж красномовні:
«Руські фільварки», «Польські фільвар-
ки», «Пілдамача».

До революції 1917 року Кам'янець був
тильки звичайним адміністративним центром
Подільської Губернії. Добитися до нього до першої світової війни було ту-
жико: Залізницю хідли до ст. Проску-
рів, а звідти 90 кілометрів кіньми, або до
ст. Лярга, а там ще 35 кілометрів кіньми,
при чому треба було що перепрар-
ятися через Дністер. Залізницю від
Проскурова збудовано саме перед зга-
даною війною.

Після революції 1917 року Кам'янець, відігра-
вав велику роль в українському житті.
Дня 1 липня 1918 р. за Гетьмана П. Ско-
ронецького відкрито тут було Український
Державний Університет. В 1919 році
Кам'янець був східком урядів Української
Народної Республіки та Західно-Української
Народної Республіки. Тут стояла теж залогової бригада УНР. В
околиці відбувалися жорстокі бої з мос-
ковськими більшевиками, в яких від-
значилася особливо Залізна дивізія УНР.

H. B.

ЧИ ВІ ЗНАСТЕ,
ЩО «МОЛОДЕ ЖИТТЯ»
ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО
ЮНАЦТВА —
ЦЕ НАЙКРАЩИЙ, НАИБАГАТИШЕ
ИЛЮСТРОВАННЫЙ
И НАИДЕШЕВШИЙ
ЧАСОПИС ДЛЯ МОЛОДЫ?

Микола Чирський

Кам'янцеві на Поділлі

Хоч в п'язні сні поплисти!
Ділкнутися устами скелі...
О, моє місто кам'янине,
Таке далеке і близьке!

Готовий скочити просто з мосту
В обійми любих Карвасар,
Зложити заіжджі кости
Під скелі Нового Бульвару...

Кам'янець мій славний і рідний,
Я не можу, не хочу забути,
всю любов, на яку лише здібний,
щию до тебе в заросліх пущах.

Крізь іржавий скрігаті фіртки
І крізь сад мовчазний, як цвінтар:
— Тут жили — чи живуть ще Чирські?
Мати зна, чи не зна, що син ти?

Шарудить під ногами давнє,
Жонте листи даній осені...
До колишнього, ясного травня
Руслі думками безголосими...

Тільки серце не знає утоми,
Надігнуши бойовий щолом:
Не вернуся інакше додому —
На щит, або за цитом.

Ужгород, 1928.

САМІТНІ ПЛАСТУСНИ I

ПЛАСТУСНИ

У ВСІХ КРАЇНАХ СВІТУ!

Подавайте свої адреси Уповноваж-
еним ГПС і Висилковій Станції в
Августбурзі!

Ви зможете встановити зв'язок
з іншими українськими пла-
стусями у Вашій країні чи в інших
країнах світу й будете одержувати
постійно пластову літературу.



Кам'янець Подільський: Фортеця і Турецький міст

Із книжки П. Павловича «Поділля»
Kamyanets: Turkish fortress and Turkish bridge

„Гей-гу! Гей-га! Такето в нас життя”

(Закінчення)

Шоб підготовити відповідних українських інструкторів із місцевої молоді, військовська скавтська централізація організувала в червні ц. р. відповідний курс. Та, не зважаючи на заподіядливі намагання б. скавтів В. Іващенка притягти більшу кількість відповідної української молоді, це не випалося. Що ж, всі почали труди, чого була свідком наша племінниця. Все ж таки невеличкий гурток учасників на цих курсах, що Іх краї можна назвати інформаційними сходинками, де учасники зазналися відповідної скавтінгової майстерності. Значайно, новоприбулі пластуни та пластуни теж брали живу участь у цих курсах. Курс вела скавтська станиця — Англія (Гаварт, Гавермент, Рембез і інш.). Як на початок, то для нас є дужий успіх, бо, крім того, що зазнайомилися ми трохи з тутешнім скавтінгом, ми прибрали собі також декілька курсистом і курсистів, що стали вчачати нас нашим скавтінгом. Не вже здобуто на тутешньому терені. На осінь заплановано, а порозуміння з канадським скавтінгом, що один такий курс, але — вірмо — з набагато більшою участю місцевої української молоді.

Середністі місцевих скавтів виникла до нас і в тому, що вони нас запрошують на різні їхні піл. імпреси. На таких імпресах наша плем. братія вже 4 рази брала участь, а на ватрі клубу скавт. провідників («Акебілл клаб») 19-го червня наша братія, за прохання англійців, пропонувала декілька пісень, як і теж закінчила офіційну ватру.

З боку провідницької екзекутивної канадського скавтінгу вишина дружності проголосила, щоб подати список лінгвістичних українських пластунів і пластунів після 18 років, (яких тут скавтинг уважав провідниками). Ті українські пластуни, що їх затвердить Скавтська Централіза в Оттаві, можуть користуватися з усіх прав канадських скавтів-провідників.

До речі тут буде згадати, що в протилежності до канадського скавтінгу — нам чужонародної організації, свої, українські організації на терені Вінніпегу не виказали досі жодного зрозуміння її зацікавленості українським пластом, а численні та нечестні заходи б. скавтів. Вол. Іващенка у представників походинок організацій не дали жодних позитивних висловів. Та вірмо, що ми спокоєво «є» та в о'є поставою до місцевого українського життя-буття зможемо переламати неміжті і незрозуміння з боку наших організацій. Саме бо українське громадянство

Вже вийшла з друку книжка «вібраних поезій Богдана Кравцєва

«КОРАБЛІ»

До книжки військові вибрани поезії із таких збірок: «Дорога» (1929), «Промені» (1930), «Сонети і строфіки» (1933), «Остання Осінь» (1940), «Шість чужими зорями» (1941) і недруко-вані поезії із циклів «Гльосарій» та «Олександрия».

Книжка друкована на гарному бездеревному папері. Міністецьке оформлення Якова Гніздовського

Ціна книги: 3.— ДМ.

За корданом 1.— amer. dollar
Замовляти

у Висилковій Станції Кооперативи
«Плдст»

Августбург, Сомме-Касернє Bl. 1.

виклисуз щораз більше зацікавлення рід-нин пластом, а доказом цього може бути наша участь у поході на могилу незнаного українського борця на Зеленій святині. У цьому поході взяли участь в односторонніх трох ст. пластуни та одна чоловічі траїка (юнак, ст. пластун і пл. сеніор — три генерації). Наші небували на тут. турнірі пл. одиєстрої звернули на себе увагу. Площиною користувалися місцеві часописи, а між ними й англійських, засіяли різних інформацій про український пласт. Зокрема представники українських скавтів ветеранів проходили спільно, пропонуючи сторінки свого журналу «Опініон» для інформації (в англ. мові) про український пласт. Тут треба під-



Виховний табір для пластунів Австрійського Конса «Шлях у природу»

Розпізнані ватри

Фото: П. Олексієнко

ТАБОРИ ПЛАСТУНОК

що відбулися літом 1948.

Другий Вишніцький Табір для Новицьких і Юнацьких Віорядниць Регенсбурзької Паланки

відбувся: 4—14. липня 48. у Вінцері, біля Дегендорфу.

Учасниць: 23.

Перший Вишніцький Табір для Новицьких і Юнацьких Віорядниць Ашаффенбурзької Паланки

відбувся: 16—26. липня 48. в Ашаффенбурзі.

Учасниць: 30.

«Дорогожказ» — Другий Вишніцький Табір для Новицьких та Юнацьких Віорядниць Мюнхенської Паланки

відбувся: 14—25. серпня у Верні.

Учасниць: 52.

«Краса і щастя» — Виховний Пластовий Табір Мюнхенської Паланки

відбувся: 26. липня — 15. серпня 48. у Міттенвальді.

Учасниць: 51.

«Шлях у природу» — Виховний Табір для Пластунів Австрійського Конса

відбувся: 27. серпня — 3. вересня 48. в Августбурзі.

Учасниць: 35 (22 юначки, 13 новачок).

Виховний Табір для Юначок Ашаффенбурзької Паланки

відбувся: 22. липня — 1. серпня 48. в Ашаффенбурзі.

Учасниць: 28.

Табір «Української Делегації Пластунок на Зустрічі, що й підштовхнув Совою Німецьких Скавтів»

відбувся: 24—30. липня 48. у Міттенвальді.

Учасниць: 16.

Виховний Табір Ноначок «Лісові Квіти»

відбувся: 26. липня — 9. серпня 48. у Міттенвальді.

Учасниць: 33.

Виховний Табір для Новачок

відбувся: 30. липня — 8. серпня 48. в Ашаффенбурзі.

Учасниць: 26.

Друга Зустріч Старших Пластунок

відбулася: 18—21. вересня 48. в Верні.

Учасниць: 22.

Новицький Пілтабір у Красовому Таборі «Тріпілля»

відбулася: 18—31. серпня 48. в Ерель (бріт. смуга).

Учасниць: 18.

Пілтабір Юначок у Красовому Пластовому Таборі «Тріпілля»

відбулася: 10. серпня — 5. вересня 48. в Ерель.

Учасниць: біля 20.

Були та табори пластунок в Австрії та у Французькій смугі Німеччини, але звіти їх не одержано.

кредитити велими прихильну поставу інших редакцій у Канаді, що відстувають свої шпальти для пластового кутка, головне: «Відучність Нації» та «Новий Шлях».

Пропагандивну працю в користь Пласту можна б разогнати дуже жівно по всіх часописах, враховуючи що й англійську місцеву пресу, та — на жаль — покищо немає для цього достатніх сил. Наша новоприбула пл. братія мусить багато свого часу та труду витрачати в боротьбі за своє існування. Шоправда, створений з реферат преси та інформації, що його очолює пластун-сеніор Мих. Наконечний, і в цьому рефераті наполегливо проявляється свою діяльність і юні пластуни і пластунки (о. скавт. В. Іващенко, ст. пла-ха В. Вернік, інж. С. Гела), то все ж таки вони не в склі подолати всієї праці. Однак з часом, коли вже минуть перші трудачі, які також із прислівом новись пл. сил з Європи, ледіжко наїрніці надії, що зможемо розгорнути країну пл. діяльністі і виконати наміції своєї завдання. Тих часом наближич місяці хочемо присвятити внутрішньому піл. життю, а крім того підготувати якісь пластових вечірів для зустрічі з тут. громадянством, як вже зчинила торонгіска Пластова Станція.

Для повноти нашої праці треба додати, що на прохання висилкової станції відкрито тут відділ коопертарія «Пласт». Пересмово нам дещо з товарів. Цим відділом завдане двоїлькою пл. Грг. Станінович. Також вже є кореспондент Центрального Пластового Конса на Канаду, а його обговорює виконує неівтомний о. скавтм. Волод. Іващенко.

Військо, Чорноморець.

В ЗАПИСКАХ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУНА

появився друком такі довідки читані на

ПЛАСТОВОМУ КОНІРЕСІС 1948:

- Ч. 16. Д-р Володимир Інік: ДО ВЕЛИКОЇ МЕТИ (Виховний ідеал Пластового Руху). 8°, стор. 20. Ціна 0.40 DM.
- Ч. 17. Інж. Євген Кулачинський-Гут: НАШЕ ДОВКІЛЛЯ ПІД ЧАС МАНДРИВА. 8°, стор. 16. Ціна 0.40 DM.
- Ч. 18. Інро Гладкій: ПЛАСТОВИЙ ІНДИВІДУАЛІЗМ. 8°, стор. 20. Ціна 0.40 DM.
- Ч. 19. Проф. Д-р Юрій Старосольський: ІДЕЙНИЙ ВИРД ПЛАСТУНА: інж. Атанас Мілянич: ФІЗІЧНИЙ І ГОСПОДАРСКИЙ ВИРД. 8°, стор. 20. Ціна 0.40 DM.

Купок філіателіста

ові марки українських полонених у Ріміні

ie Ukrainian Post-Stamps edited
the P.W.-Camp in Rimini (Italia)

таборових поштових марок можна узвіти теж марки українських полонених у таборах Ріміні в Італії. Почин пуску цих марок дала редакція такого щоденника «Життя в Таборі», здруї Управи табору перебрало «Тото Українських Філіателістів». Вони тоді постали в таборі, технічне еденище цього проекту, воно теж і стало «цілим фондом» випуску. Всі цікаві марки друковані на негумовані папері, технікою книжкового однодротового друкарства. Вживано їх для оплатах внутрішнього табору, а крім цього наклеювали, підбіч офіційної іграшки франкатурі, на пересилках, що



«Володарі України»

3) В листопаді 1946 р. випущено накладом 2330 штук зубковану пропам'ятну марку з портретом митрополита Андрея Шептицького.

4) В листопаді 1946 р. випущено зубковану історичну серію під назвою «Володарі України», яка складається з 12 купюр. На марках представлено портрети князів: Святослава Завойовника, Володимира Великого і Ярослава Мудрого, Короля Данила, гетьманів: Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Лєтіра Дорошенка і Івана Мазепи, президента Михайла Грушевського, Гетьмана Павла Скоропадського, Головного Отамана Симона Петлюри та полковника Святослава Коновалова. Наклад 2388 поштових серій.

5) В січні 1947 р. випущено зубковану серію під назвою «Українське Військо», зложену з 8 купюр. Рисунки марок зображують прощання з дівчиною, піхоту, з'язок, кінноту, артилерію і символ української армії в борботі. Наклад 2410 поштових серій.

6) В січні 1947 р. випущено зубковану пропам'ятну марку під назвою «Свято Зброй». На марці представлено погруддя



Історична серія Рімінських таборових марок

та серія Рімінських таборових марок виданих у серпні 1946

«Володарі України» —

дили з табору і цим саме викопали цікаві марки близько свою пропаганду завдання. Вартість і значення марків в Ріміні є передусім пропам'ятним, відрізняється від поштових марок, що мають таборами запогорених осіб меччини, що мають з філіателістичного погляду вартість як ліквальні поштові випуски.

дасмо перелік рімінських випусків: у серпні 1946 р. видано незубковану з марок, що складається з 4-ох купюр. Ці марки серії друковані зеленою оконою. Рисунки марок представляють ача на тлі таборової церкви, табору за драмами табору, символ праці або на тлі гори Монте Тітіано та італійський державний герб на двох щінних рушницях. Посередині кожаркусу цих марок був поміщеній скромною композицією з цих самих мотивів розташованих навколо льва, що є службовим гербом Першої Дитирики.

Тираж марок становив 6000 поштових і 2000 блоїків. В листопаді 1946 року випущено зубковану пропам'ятну марку з тиражем 2500 з надголосом 28-річчя всенародного індіанського зброяного Зброй. Тематика рисунків марок представляє національний іор над Львовом. Листоподібна марку з причіпкою (Калльонг — Ансель) з декоративними написами і опадовою датою.

ініціатива щораз то нових випусків лежала в руках філіателістичного гуртка, який одночасно й господарював марками, та з уваги на питомі умовини побуту полонених вояків у таборах, кожному, ясно, що випуск цих марок не буде зумовлений конечною потребою мешканців табору, а буде зроблений головно з метою збереження цього епізоду Дизії для трикотажу пам'ятки учасників та зокрема з метою пропаганди серед чужинців. Це останнє завдання було повністю осягнене. Не тільки італійці, але й всі інші чужинці, в першу чергу англійці, дуже поцікавилися рімінськими виданнями та радо приймали їх до своїх збірок як дуже цікаві об'єкти ілюстрації переживаних подій на європейському континенті. Що більше, широковідома збірка філіателістичних поясів англійського короля, одна з найбільших розбудованих у світі колекцій, приймала рімінські випуски з точним описом їхньої тематики та включила їх у свої альбоми, при яких працює численний штаб фахових працінників.

Італійський філіателістичний журнал «Іль франкобольо», що виходить у Мілано, надрукував в 40 ч з 1946 ріє односторонкову статтю про перший випуск таборової пошти в Ріміні під наголовком «Український Філіателіст», та поясив репродукцію блоку на мотивах 1-ої серії. Цей самий журнал надрукував у 50 ч з 1947 ріє другу статтю, в якій широко обговорено пропам'ятну марку з портретом митрополита Андрея Шептицького та цілу серію «Володарів України». При описі кожної марки подано точні дані про відносини подій або особи.

Н. К.

Від редакції: Вміщуючи наші огляди українських таборових марок та інших добродійних видань, звертаємо увагу — як це ми вже й давніше робили — що ці марки це приватні видання і вони не мають тієї філіателістичної вартості, що офіційні державні поштові марки. Інформуємо про українські таборові та інші марки пластику молодої тому, що і вони мають інтерес для українського збирача своєю пам'ятковою вартістю і теж тому, що й серед чужинців є дуже багато збиральців, а наявіть збиральцями товариств, які саме такі приватні видання колекціонують, а й наявіть шукують за українськими таборовими марками і купують їх.

Філіателістичні вогні в Південної Америці

В серпні ц.р. вийшла пропам'ятна серія з додатком до приводу 700-річчя існування катедри в Кельні, що складається з 4 купюр, номінальної вартості 1.72 ДМ. Репродукцію однієї з цих марок подаємо.



Одна з марок нової німецької серії з приводу 700-річчя катедри в Кельні



Від Головної Пластової Старшини

Оисип Сахно, 29, К. УПЮ-Регенсбург,
Роман Шаран, 29, К. УПЮ-Регенсбург,
Любомир Думановський, Підг. К. УПЮ-
Діллінген,
Борис Пожар, Підг. К. УПЮ-
Діллінген,
Анатолій Сопко, Підг. К. УПЮ-
Діллінген.

Скмт. Яро Гладкий, вр.
Гол. К-т П-ів

I. ПЛАСТОВІ СТУПЕНІ

Від жовтня 1945 року ступінь Пласту-
1-кобули:

В американській смузі Німецькими
травня 47, старші пластуни:
Гаврилик Роман, І. К. УСП-Мюнхен,
Терлецький Ярослав, І. К. УСП-
Мюнхен.

жовтня 48, ст. пл. розвідчик:
Чайківський Степан, З. К. УСП-
Мюнхен.

липня 48, пластуни-розвідчики:
Совєтницький Ростислав, 19. К. УПЮ-
Мюнхен.

липня 48, пластуни-розвідчики:
Більницький Володимир, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,

Бойчук Богдан, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,

Поліщук Юрій, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,

Зварич Василь, 5. К. УПЮ-
Міттенвалль,

Крижанівський Юліян, 5. К. УПЮ-
Міттенвалль,

Маснин Ігор, 7. К. УПЮ-Регенсбург,

Мигаль Михаїл, 7. К. УПЮ-
Регенсбург,

Романюк Любомир, 19. К. УПЮ-
Мюнхен,

Стасюк Марія, 19. К. УПЮ-Мюнхен,
Чайківський Олег, 19. К. УПЮ-
Мюнхен.

серпня 48, ст. пл. розвідники:
Гриневич Ігор, 1. К. УСП-Мюнхен,

Маркуш Василь, 5. К. УПЮ-Мюнхен.

вересня 48, ст. пл. розвідчики:
Мазур Степан, 5. К. УСП-Мюнхен,

Рубель Ярослав, 1. К. УСП-Мюнхен.

жовтня 48, ст. пл. розвідчик:
Темніцький Іриней, 1. К. УСП-
Мюнхен.

В Австрії

травня 47, ст. пл. розвідник:
Паліенко Расиль, К. УПС-Зальцбург,

травня 48, пл. розвідчик:
Паліенко Паавло, К. УПЮ-Зальцбург.

на таборах, організованих Булавою
мовного Команданта Пластунів літом
48. р. добули ступінь Пластуна-Розвід-
ника:

липня 48, пластуни учасники:
Юрій Козак, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Юрій Ліщинський, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Олея Лопатинський, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Вогдан Андріївік, 5. К. УПЮ-

Міттенвалль,
Вогдан Тузів, 5. К. УПЮ-

Міттенвалль,
Вогдан Неганів, 7. К. УПЮ-

Регенсбург,
Володимир Пацко, 17. К. УПЮ-

Ельванген,
Василь Рождественський, 19. К. УПЮ-

Мюнхен,
Юрій Башенко-Приймак, 23. К. УПЮ-

Ліндсгут,
Вогдан Ракочій, 29. К. УПЮ-

Регенсбург,
Олександр Слоневський, 23. К. УПЮ-

Ліндсгут,

II. ЩО МАЮТЬ РОБИТИ ПЛАСТУНИ НА НОВИХ МІСЦЯХ ПОСЕЛЕННЯ?

Пластуни і пластунки, що виїжджають
на нові місця поселення, мають золосити
передусім у Пластовому Проводі
країни із нового замешкання та подати
свою адресу. Красавими пластозимами про-
водами з Уповноваженим Головою Пла-
стової Старшини на дану країну.

Сьогодні є встановлені Красеві Упов-
новажені для таких країн:

1. Для Бельгії:

Ing. André Kiszka, '93, Rue de Malines,
Louvain, Belgium

2. Для Великої Британії:

Ms. Ciopa Palijiv, 82 Cardigan Road,
Leeds—6, Great Britain

3. Для США:

Пластуни зголошуються до:

Mr. Leonid Romanuk, 1128 A. Western
Avenue, Glendale — i. Cali. USA.

Пластуни зголошуються до:

Mrs. Chomut Maria, 5014 N 11th St,
Philadelphia 41 Pa, USA

4. Для Канади:

Rev. Wołodymyr Iwaszko, 950, Boyd Ave,
Winnipeg, Man., Canada

5. Для Франції:

Mr. Jvan Popovitsch
26, Rue de Monthaion,
Paris—(9a), France

6. Для французького Тунісу:

Mr. Wołodymyr Sawtchak, chez Entr.
Camponen Bernard-Barrage Ben-Metir
Aix-Draham, Boîte postale 15,
Tunisie, Afrique du Nord



Батько і син
Фото: Мир. Шевчик

The Father and the Son.

Незабаром будуть встановлені Красеві
Уповноважені і в інших країнах і тоді
будуть подані по відома их адреси.

Від свого Красевого Пластового Про-
воду і з його посередництвом кожен
пластун одержить дальший долучення й
інструкції про форми організації, як теж
про методи діяльності пристосовані до
обставин у даній країні. Крім того через
Красеві Пластові Проводи пластуни зможуть
одержувати пластову літературу.

Кожному, що виїжджає, треба знати
таке:

І. де немає достаточно скілької
пластунів, що можна було зорганізувати
ті РІЙ, Гурток чи Курінь, там о органі-
зації цієї форми з Пластовою Групою,
до якої належать пластуни і пластунки
різного віку. Провідником Групи є Голова
із співробітниками в такій скількості,
як цого вимагає дана ситуація;

ІІ. діяльність у Групі мусить бути ве-
дена окремо для членів кожного Уладу
за приписаною для них програмою, хоч
би їх було тільки двоє чи троє;

ІІІ. завжди треба мати на увазі що ви-
конувати свої господарські обов'язки су-
проти Пласти, як: правильне вільчування
на місчинах внески та передплачування
пластових видань.

III. ПЛЯНОВАНІ ЗІЗДЫ

Команда Пластового Сеніоріту при-
готовляє Зізд УПС на латинське Різдво
1948 р. Ідуть заходи для одержання за-
лізничних квитків для учасників Зізду.
Про місце й докладний час Зізду вий-
уть окремі повідомлення.

Черговий Загальний Зізд Союзу Ук-
раїнських Пластунів, який за статутом
відбувається що два роки, відбудеться у
квітні 1949 р. По думці статті 11. § 4
п. г. статута Загальній Зізд кожної Пла-
стової Станції має право склахувати
внесення на Загальний Зізд. Голова
Пластової Старшини просить надсилати
такі пропозиції до кінця січня 1949 р.,
що можна було вкласи іх у порядок
нарад Зізду. Розкинені по світі менші
Зізднання і поодинокі пластуни можуть
теж надсилати свої пропозиції в пози-
ціонну речовину. Внесення мають бути сти-
лизовані ясно й конкретно й по змозі у
формі, здатній до склахення.

Виконай щодня одно добре діло! —
це перший обов'язок пластуна.

ПЛАСТОВІ З'ЄДНАННЯ ДЛЯ ГОЛОВОЇ ПЛАСТОВОЇ СТАРШИНІ

Н. Пластовий Видавничий Фонд

зложили:

- | | |
|--|-----------|
| 1. Станція Майдц-Кастель | 1. — ДМ |
| 2. Булава Команданта Пластунів (Зібрка у таборах) | 50.65 ДМ |
| 3. Н. Н. | 180. — ДМ |
| Разом із пожертвами оголо- щенним в 5. числі | 397.57 ДМ |

ДО ПЛАСТОВОГО ФІЛЯТЕЛІСТИЧ- НОГО БІОРУ

Мюнхен, Дахауєрют. 9/II.
надіслали уживані поштові марки такі
пластові з'єднання:

1. Курінь ім. Святого Зенона
2. Кіш Пластунок Станції Ерланген,
3. Кіш Пластунок Станції Цюффенгаузен,
4. 11. Курінь УПЮ ім. І. Мазепи з
Ашафенбургу,
5. Новачки з Ашафенбургу,
6. Пластуни з Австрії.

Хто черговий?



Від Головної Пластової Старшини

Оисип Сахно, 29, К. УПЮ-Регенсбург,
Роман Шаран, 29, К. УПЮ-Регенсбург,
Любомир Думановський, Підг. К. УПЮ-
Діллінген,
Борис Пожар, Підг. К. УПЮ-
Діллінген,
Анатолій Сопко, Підг. К. УПЮ-
Діллінген.

Сктом. Яро Гладкий, вр.
Гол. К-т П-ів

I. ПЛАСТОВІ СТУПЕНІ

Від жовтня 1945 року ступінь Пласту-
1-кобули:

В американській смузі Німеччини
травня 47, старші пластуни:
Гаврилик Роман, І. К. УСП-Мюнхен,
Терлецький Ярослав, І. К. УСП-
Мюнхен.

жовтня 47, ст. пл. розвідчик:
Чайківський Степан, З. К. УСП-
Мюнхен.

липня 48, плем. розвідчик:
Совєтницький Ростислав, 19. К. УПЮ-
Мюнхен.

липня 48, пластуни-розвідчики:
Більницький Володимир, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,
Бойчук Богдан, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,

Поліщук Юрій, З. К. УПЮ-
Ашафенбург,

Зварич Василь, 5. К. УПЮ-
Міттенвалль,
Крижанівський Юліян, 5. К. УПЮ-
Міттенвалль,

Маснин Ігор, 7. К. УПЮ-Регенсбург,
Мигаль Михаїл, 7. К. УПЮ-
Регенсбург,

Романек Любомир, 19. К. УПЮ-
Мюнхен,

Стасюк Марія, 19. К. УПЮ-Мюнхен,
Чайківський Олег, 19. К. УПЮ-
Мюнхен.

серпня 48, ст. пл. розвідчики:
Гришевський Ігор, 1. К. УСП-Мюнхен,
Маркус Василь, 5. К. УСП-Мюнхен.

вересня 48, ст. пл. розвідчики:
Мазур Степан, 5. К. УСП-Мюнхен,
Рубель Ярослав, 1. К. УСП-Мюнхен.

жовтня 48, ст. пл. розвідчик:
Темніцький Іриней, 1. К. УСП-
Мюнхен.

В Австрії

травня 47, ст. пл. розвідчик:
Паліенко Расіль, К. УПС-Зальцбург,
травня 48, плем. розвідчик:
Паліенко Павло, К. УПЮ-Зальцбург.

на таборах, організованих Булавою
мовного Команданта Пластунів літом
48. р. добули ступінь Пластуни-Розвід-
ника:

липня 48, пластуни учасники:
Юрій Козак, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Юрій Ліщинський, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Олея Лопатинський, 1. К. УПЮ-

Берхтесгаден,
Вогдан Андріївич, 5. К. УПЮ-

Міттенвалль,
Вогдан Тузів, 5. К. УПЮ-

Міттенвалль,
Вогдан Неганів, 7. К. УПЮ-

Регенсбург,
Володимир Пацко, 17. К. УПЮ-

Ельванген,
Василь Рождественський, 19. К. УПЮ-
Мюнхен,

Юрій Башенко-Приймак, 23. К. УПЮ-

Ліндсгут,
Вогдан Ракочій, 29. К. УПЮ-

Регенсбург,
Олександр Слоневський, 23. К. УПЮ-

Ліндсгут.

II. ЩО МАЮТЬ РОБИТИ ПЛАСТУНИ НА НОВИХ МІСЦЯХ ПОСЕЛЕННЯ?

Пластуни і пластунки, що виїжджають
на нові місця поселення, мають золосити
передусім у Пластовому Проводі
країни із нового замешкання та подати
свою адресу. Красавими пластозимами про-
водами з Уповноваженим Головою Пла-
стової Старшини на дану країну.

Сьогодні є встановлені Красеві Упов-
новажені для таких країн:

1. Для Бельгії:

Ing. André Kiszka, '93, Rue de Malines,
Louvain, Belgium

2. Для Великої Британії:

Ms. Ciopa Palijiv, 82 Cardigan Road,
Leeds—6, Great Britain

3. Для США:

Пластуни зголошуються до:

Mr. Leonid Romanuk, 1128 A. Western
Avenue, Glendale — i. Cali. USA.

Пластуни зголошуються до:

Mrs. Chomut Maria, 5014 N 11th St,
Philadelphia 41 Pa, USA

4. Для Канади:

Rev. Wołodymyr Iwaszko, 950, Boyd Ave,
Winnipeg, Man., Canada

5. Для Франції:

Mr. Jvan Popovitsch

26. Rue de Monthaion,
Paris—(9a), France

6. Для французького Тунісу:

Mr. Wołodymyr Sawtchak, chez Entr.
Camponen Bernard-Barrage Ben-Metir
Aix-Draham, Boîte postale 15,
Tunisie, Afrique du Nord



Батько і син

Фото: Мир. Шевчик
The Father and the Son.

Незабаром будуть встановлені Красеві
Уповноважені і в інших країнах і тоді
будуть подані по відома их адреси.

Від свого Красевого Пластового Про-
воду і за його посередництвом кожен
пластун одержить дальший долучення й
інструкції про форми організації, як теж
про методи діяльності пристосовані до
обставин у даній країні. Крім того через
Красеві Пластові Проводи пластуни зможуть
одержувати пластову літературу.

Кожному, що виїжджає, треба знати
таке:

І. де немає достаточно скілької
пластунів, що можна було зорганізувати
ті РІЙ, Гурток чи Курінь, там органі-
зація цією формою з Пластовою Групою,
до якої належать пластуни і пластунки
різного віку. Провідником Групи є Голова
із співробітниками в такій скількості, як
циого вимагає дана ситуація;

ІІ. діяльність у Групі мусить бути ве-
дена окремо для членів кожного Уладу
за приписаною для них програмою, хоч
би їх було тільки двоє чи троє;

ІІІ. завжди треба мати на увазі ю ви-
конувати свої господарські обов'язки су-
проти Пласти, як: правильне вільчування
на місчинах внески та передплачування
пластових видань.

III. ПЛЯНОВАНІ ЗІЗДЫ

Команда Пластового Сеніоріту при-
готовляє Зізд УПС на латинське Різдво
1948 р. Ідуть заходи для одержання за-
лізничних квитків для учасників Зізду.
Про місце й докладний час Зізду вий-
уть окремі повідомлення.

Черговий Загальний Зізд Союзу Ук-
раїнських Пластунів, який за статутом
відбувається що два роки, відбудеться у
квітні 1949 р. По думці статті 11. § 4
п. г. статута Загальній Зібр кожної Пла-
стової Станції має право склахувати
внесення на Загальний Зізд. Голова
Пластової Старшини просить надсилати
такі пропозиції до кінця січня 1949 р.,
що можна було вкласи іх у порядок
нарад Зізду. Розкинені по світі менші
Зізднання і поодинокі пластуни можуть
теж надсилати свої пропозиції в пози-
ціонну реченні. Внесення мають бути сти-
лизовані ясно й конкретно й по змозі у
формі, здатній до склахення.

Виконай щодня одно добре діло! —
це перший обов'язок пластуна.

ПЛАСТОВІ З'ЄДНАННЯ ДЛЯ ГОЛОВОЇ ПЛАСТОВОЇ СТАРШИНІ

Н. Пластовий Видавничий Фонд

зложили:

- | | |
|--|-----------|
| 1. Станція Майдц-Кастель | 1.—ДМ |
| 2. Булава Команданта Пластунів (Зібира у таборах) | 50.65 ДМ |
| 3. Н. Н. | 180.—ДМ |
| Разом із пожертвами оголо- щенним в 5. числі | 397.57 ДМ |

ДО ПЛАСТОВОГО ФІЛЯТЕЛІСТИЧ- НОГО БІОРІ

Мюнхен, Дахауєрют. 9/II.
надіслали уживані поштові марки такі
пластові з'єднання:

1. Курінь ім. Святослава Завойовника
— Гурток «Возкі» у Мюнхені-
Фраймані,
2. Кін Пластунок Станції Ерлінген,
3. Кін Пластунок Станції Цюффенгаузен,
4. 11. Курінь УПЮ ім. І. Мазепи з
Ашафенбургу,
5. Новачки з Ашафенбургу,
6. Пластуни з Австрії.

Хто черговий?

Зустріч старших пластунок у Веярні

Коли тепер потягнемо поза себе на час, який ми провели на Другій Зустрічі Ставбічих Пластунок у Веярні, то можемо з задоволенням сказати: «А таки нам вдалось!» Во і справді так багато перешкод мусила перебороти кожна із них, що приїхали на Зустріч! А все ж таки, хоч важко було заплатити дорогу, хоч кожна аж має якусь роботу, чи ступді, прихла- понард 20 старших пластунок. Між ними і щість абитурієнток, тих, що їх ціною на Зустрічі прийнато до нашого Уладу.

Зустріч тривала три і пів дня, від 18. до 21. вересня. Здається-короткий час, а проте скільки тем ми порушали у наїзь- тутірках та рефератах, скільки нових питань виринули перед нам, а скільки, аже таки на місці знайшли свою розв'язку! Говорили і про методику пластової виховної праці, і про пропаганду україн- скілької справи чужими, і про про- злемої дальшої еміграції та нації завдання на ній, і про постування української жін- ки, і про здобуття фондів для Пласти, і про опрацювання питань пластової про- блематики. Рішено і про деякі зміни в організації Уладу.

Погода вдалася чудова (треба-тільки згадати, скільки то вже пластового на- роду намоклося цвіго літа у тому ж Веярні!), а павільйон той дощ, що на про- ціяння почав падати, ми зуміли «замо- лити». А поза цим вчесь час усіхмікалося пастелеве вересневе небо, ранком під- схилилося срібні мірки над горами, що зі своїми смежковими лісами так дуже нагадували наши Карпати, а вечором при- ватрі світли нам місяць у повні і та- гом чому було у ті дні спогадів із Рід- ного Краю. Часом аж лично становало: неуже справді жити нам вже тільки спо- гадами? Але тоді, як знов запалала ваг- ра, і ми сили кругом ней, таки ні про що інше не хотілося говорити, як про те, що «на Соколі таке то було», «як я була на Остгороді, то там так було...» І спува- ли спогади, як бабине літо понад на- шим табором.

А щоб зовсім у спогадах не потонути, го на веселій ватрг показували скетч «На- ше майбутнє». Сміху такого було, що аж з Веярнського українського табору при- зігали люди щоб подивитися, чи кому з цого злого не сталося.

В останньому наказі працювали ми дві говариці, що вже за кілька днів мали від'їхати до Канади. І сумно стало: «І ко- ми ми що знов побачимося? Вже цього року бракували між нами стільки тих, що це минулого року єдлили з нами по Штаffельзее... А що буде ще за рік?»

Пластун є ощадний і тому передплатче «Молоде Життя»

Журнал Пластового Юнацтва.
Це — найдешевший часопис для молоді.

**СТАНІЧНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА
— ВЕЯРНІ
ДЛЯ Г. П. С.**

Станічна Пластова Старшина у Веярні надіслала Головний Пластовий Старшині вілеку посилку із канцелярі- скими приладдями, призначену для ви- вчення Секретаріату ГПС. В подязі за надісланням дарунком ГПС висловила на- дію, що приклад веярнських пластунів «викликє належне зрозуміння до потреб пластового Проводу теж в інших Пласто- вих Осередках, а це в свою чергу допо- може Головній Пластовій Старшині ви- конати покладені на неї завдання».

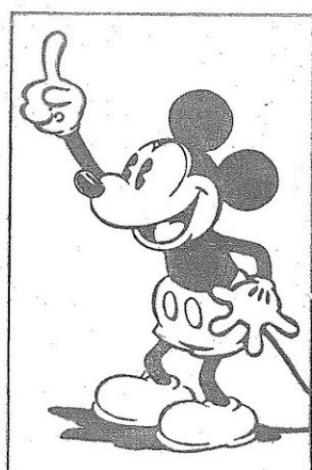
I тоді — якось сама ці думка прийшла всім — тоді ми рішили: Третю зустріч старших пластунок робимо на другий рік на Соколі!

Леся Храпливі, ЛМ.

З'їзд пластунів-сеньйорів британської смуги

В дні 6—9. вересня, під час тривання пластового сеньйорського табору в Ерель, відбувся Крайовий З'їзд пластунів-сеньйорів британської смуги. У З'їзді взяло участь 15 пластунів-сеньйорів і скавтмастри, активних вихованців пла- стової молоді. На З'їзді вирішено низку справ і питань, що стосуються пласто- вого життя у британському смузі.

Ским. Ів. Ко., ЛЧ



ЛІСТУВАННЯ РЕДАКЦІЙ

Вуйко, Ч-ець, Вінніпег. — Широ дякуємо за надісланий допис і фотографії. До- пис друкуємо. Просимо не забувати лист йде окремо.

Соня Максимович, Вел. Британія. — листа з уживанням пошт. марків для Пластового Філантропічного Гуртка отримали. Передаємо до Мюнхена, Дахауерштадт. 9/II.

Паренко, Берхтесгаден. — Дякуємо за Вашу посилку. Допис використовуємо. Віріш друкують не будемо. Надіслані пропозиції щодо змісту Молж. Життя дуже актуальні і ми відмінимо їх до уваги при редактуванні чергових чисел. Дякуємо також за фото. Після використання повернемо їх Вам поштою.

Б. Ф. Берхтесгаден. — Дякуємо за надісланий допис і гарні фото. Використаємо в чорно-білому числі.

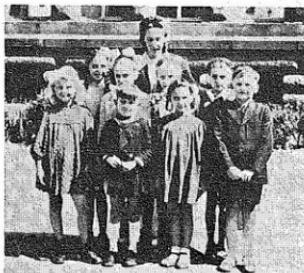
Т. Буренік. — За надіслані лумки про відновлення батьків до Пласти дуже дякуємо. При найближчій нагоді їх ви- користаємо.

П. уч. Орест Г. — Дякуємо за надісланий репортаж із зустрічі в Кассель. Використаємо, трохи скротивши, бо мало в нас місця.

Г.-о. — Дякуємо «Голодим Вовкам»

за їх хроніку. Надрукуюмо, знову ж та-

ки, скротивши.



Новаčкій рій
у Фрайбурзі зі своєю впорядницею
ским. І. Зеленою

Пластове видавництво «Молоде Життя» по- явилось шістьма зошитами по 1.50 ДМ. Хто однак до дnia 1. грудня 1948 р. више передплату в сумі 7.— ДМ, той одержить всі шість зошитів зараз після їх виходу, або цілу книжку після виходу всіх зо- шитів. Хто купить перший зошит за 1.50 ДМ і више 5.50 ДМ як решта передплатити до 1. грудня 1948 р., той одержавши книжку зошитами зараз після їх виходу. Перед- платники зошитами одержать з останнім зошитом першими вісім вступних сторін з обкладинкою до цілого книжки.

ЗА ОРГАНІЗАЦІЮ ПЛАСТОВОГО ЗАРОБІТКУ

УПК «Пласт» — Аугсбург, беручи до уваги побажання пластунів знайти і вказати їм джерела пластових заробітків, подає до відома, що пластуни мають можливість взяти участь у збиранні ліч- ничної рослинності «блайдона» і в збирці непотрібних текстильних відпадків (ганд- чорок). Подібні інструкції в цих спра- вах розісдано до пластових станцій. На бажання пластунів, чи гуртки можуть одержати такі інструкції безпосередньо. Пишати в цій справі просимо не адресу:

УПК «ПЛАСТ»

Авгсбург, Кіліанштр. 1.

УПК «ПЛАСТ», Авгсбург, Кіліанштр. 1. має можливість влаштувати для ви- колу кількох пластунів на текстильну працю. Плаття за німецькими ставками.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ. Круг нова- чких вихованців. 1. Відзнака Союзу Українських Пластунів. Додаток до органу «Вісты булавів». Ч. 1. Мюнхен, лютий- березень 1948, 6th стр. 40. (Пікл.)

МОЛОДЕ ЖИТЯ — журнал пласто- вого юнацтва. Ліненштр. Dr. Атанас Фіголь. Редактор Колегія. Адреса ре- дакції: Регенсбург, Гангофєр Зіллонг (Кооп). «Пласт». Адреса: Видавництва: Авгсбург, Кіліанштр. 1.

Editor Dr. A. G. Figo
„MOLODE ZYTTA“ / „YOUNG LIFE“. Ukrainian Magazine for Boy and girl Scouts Münchener Dachauer Str. 9/II. Authorisation No. UNDP 223, from 11. March 1948, Civil Affairs Division EUCOM. Circulation 3000.

Ціна цього числа: 0,60 ДМ